

MR. CLAYPOLE WHEN HIS MASTER WAS OUT. UIT OLIVER TWIST.

randing van de folk-lore en de gulden traditie, zijn ouderen vriend en makker in een sarcastisch artikel om zijn welgemeende vergissing zoo barbaars te bespotten als hij deed. Cruikshank was ten zeerste gekrenkt en de verhouding werd nooit meer wat zij geweest was.

De lijst van uitgaven, door Cruikshank geïllustreerd, wordt na 1850 veel kleiner. Men moet echter niet denken dat hij daarom minder deed. In 1847 en 1848 had hij de groote folio-albums „The Bottle” en „The

Drunkard's Children” uitgegeven, sterk didaktische prenten, waarin men een gezin tot ellende, misdaad en smadelijken dood ziet komen door drankmisbruik, beginnende met de simpele vraag van de echtgenoot aan de vrouw „just to take one drop”.

Het werkje is indertijd ook in ons land uitgegeven, en J. J. L. ten Kate, „die het zingen niet kon laten” schreef bij de zelfmoord van de dochter, waarmee het besluit, de smaakvolle regelen:

Niemand, niemand die haar mist,
Zonder doodshemd, zonder kist,
Drijft ze naar de zoute baren,
Tot een zeeman, over jaren,
't Opgepronkt geraamte vischt.

Maar die sprong van het arme meisje van de brug is een prent met dramatisch élan, zooals die toch noch door Hogarth, noch door Rowlandson zoo overtuigend bereikt zou zijn. Trouwens in de geheele reeks is, ondanks de voor hem te groote schaal en de wat vermoeiende volheid, zeer veel knaps en moois; en een erbarmelijk nachtasyl, waar de politie den jongen misdadiger komt gevangen nemen, gevolgd

door den doodelijk-slaperigen eigenaar, is een mooi stuk realiteit.

In dien zelfden tijd schreef hij allerlei pamfletten vooral over het onderwerp van zijn fanatisme, en maakte een enorm schilderij (stellig niet heel mooi) overvol zinrijke figuren, „The Worship of Bacchus,” dat geëxposeerd en verloot werd, maar de bron werd van allerlei moeite en misère. De op zijn 78ste jaar geëtste titelprent voor de heruitgaaf van de indertijd ten deele door hem geïllustreerde „Ingoldsby Legends” door